

ƏBÜLFƏZ QULİYEV

AMEA Naxçıvan Bölmesi

E-mail: ebulfезamanoglu@yahoo.com

МƏHƏMMƏD AĞA ŞAHТАХТЛı VƏ AZƏRBAYCAN XALQ CÜMHURİYYƏTİ

Azərbaycan Xalq Cumhuriyyəti xalqımızın dövlət məstəqilliyi tarixində özünəməxsus yer tutur. İlk məstəqili dövlətimiz qurulmasının alqışlayıcılarından biri də böyük maarifçi, ziyanlı, naşir və adib Məhəmməd ağa Şahtaxtlı olmuşdur. Görkəmlü maarifçi adib cümhuriyyəti alqışlayan, onu müdafiə edən məqalələr yazıb mətbuatda nəşr etdiyidir. O, eyni zamanda bu cümhuriyyətin an böyüklü xidmətlərindən biri olan Bakı Dövlət Universitetinin təşkil olunmasında böyük əmək sərf etmiş və bu töhsil ocağının ilk azərbaycanlı professorunu olaraq orada fəaliyyət göstərmişdir. Cumhuriyyət dövründə M.Şahtaxtlı latın grafi-kalı əlifba layihəsi hazırlayıb parlamentə təqdim etmişdir. Məqalədə bütün bu məsələlər haqqında ətraflı bəhs olunmuşdur.

Açar sözlər: Azərbaycan Xalq Cumhuriyyəti, Məhəmməd ağa Şahtaxtlı, Bakı Dövlət Universiteti, Azərbaycan dili, əlifba.

Azərbaycan Xalq Cumhuriyyəti xalqımızın dövlət məstəqilliyi tarixində özünəməxsus yer tutur. Şərqdə ilk parlamentli respublika olan ANC az müddət yaşamasına baxmayaraq, mədəni və ictimai-siyasi sahədə həyata keçirdiyi tədbirlərlə, hər seydən əvvəl, kütłələrin şüurunda yaratdığı milli istiqlal ideyaları ilə Azərbaycan dövlətçiliyi tarixində əbədiyyasər hadisə kimi mühüm bir iz qoydu.

Azərbaycanda *dil siyasetinin yürüdülməsi* Azərbaycan Xalq Cumhuriyyəti dövründə başlanır. Hökumətin 27 iyun 1918-ci il tarixli qərarı Azərbaycan dilini dövlət dili elan edən ilk rəsmi sənəd kimi çox böyük tarixi rol oynamışla yanaşı, Azərbaycanda milli dil siyasetinin formalşamasının, millətin mənafeyinə uyğun düzgün ideoloji mövqeyin əsasını qoydu. Qeyd edək ki, Azərbaycan hökumətinin qərarı sadəcə deklarativ bir sənəd deyildi; qərarın qəbulundan irəli gələn məsələlər vaxtaşırı olaraq parlamentin iclaslarında müzakirə olunur, Azərbaycan dilini bilməyənlərin bu dili öyrənməsi üçün kurslar təşkil edilirdi. Cumhuriyyət öz dil siyasetini həyata keçirmək üçün təhsilin çox mühüm sahə olduğunu ön plana çəkdi və 28 avqust 1918-ci ildə hökumət ibtidai və orta təhsil müəssisələrində təhsilin bilavasitə ana dilində aparılması haqqında qərar verdi. 27.XII.1918-ci il tarixdə cümhuriyyətin hərbi naziri Səməd ağa Mehmandarov ordu-nun dilinin Azərbaycan türk dili olduğu barədə əmr verdi.

XX əsrin əvvəllərində Azərbaycan Demokratik Respublikasının yaradılmasını ilk alqışlayan qabaqcıl ziyanlılardan biri də böyük ədib, naşir, tərcüməçi Məhəmməd ağa Şahtaxtlı olmuşdur. M.Şahtaxtlı bu dövrə xalqımızın öndə gələn maarifçi ziyanlılarından biri kimi Azərbaycanın ilk Avropa tipli dövlət qurumunun alovlu müdafiəçilərindən və təbliğatçılardan biri olaraq yazıb yaradırdı. Görkəmlü adib cümhuriyyət dövlətini milli istiqlalın etibarlı dayağı hesab edirdi. Müəllif bu cümhuriyyətin Avropa dövlətlərində olduğu kimi “hüriyyəti-əfskar”ı müdafiə etdiyini sevincə qeyd edirdi. O, universitetin yaradılmasını da “hüriyyəti-əfskar”ın mövcud olmasının mühüm bir şərti hesab edirdi.

Bu baxımdan böyük publisistin “Cümhuriyyətimizin beynəlmiləcə təsdiqi” adlı məqəlosu diqqəti cəlb edir. Müəllif burada cümhuriyyətin beynəlxalq aləmdə tanınış dünya dövlətləri tərəfindən qəbul edilməsi üçün hökumətin göründüyü işləri şərh edir, cümhuriyyətin ilk yaradığı gündən Avropana olduğu kimi məarifin inkişafına ciddi fikir verilmiş, 100 telabın xaricda oxumaga göndərilmiş, qadınların təhsilsələr edilməsi, universitetin taşkil edilməsi faktlarını əlamətdar hadisələr kimi qeyd edir. Hökumətin öz fəaliyyətin dövründə göründüyü işlər haqqında matbuatda nəşr olunan bayannaməsinə diqqət çəkən müəllif bu rəsmi sənədi təhlil edərək göstərir ki, cümhuriyyətin fəaliyyətini müsbət qiymətləndirmək lazımdır. Müəllif cümhuriyyətin dünyevi dövlət olduğunu isbat edən dəhər amili da sevincən qeyd edir: “Mütəffəq dövlətlər tərəfindən dəyişik Azərbaycanda rəsmi və ya nümrəsmi nümayəndələr vardır. Bununla artıq həyatı beynəlmiləcə aydınlaşdırılmış isbat olunmuşadır”.

M.Şahxtalı cümhuriyyətin fəaliyyəti haqqında söyledikloruna yekun vuraraq yazar: “Demək, an diqqətli Avropanın nöqtəyə-nazarcınxı daxili işlərimizdə mədəniyyətşəhər və tərəqqipərvərdir. Və beynəlmiləcə işlərimizdə digərlərinin hüququna müraciət iktifa etməyib şəxşəti və hüquqpərvər qonşu və əcnəbilər. Xatima olaraq söyləyə bilarız ki, əstiqlalımızın təsdiqi məxətbərlər olmaqla bərabər, inşaşalardan, vüqü bulacaqdır” [13, s. 221].

Qeyd etməz lazımdır ki, cümhuriyyət dövlətinə tanıtmaq üçün hökumətin nümayəndə heyəti Versal Sülh konfransında iştirak etmək üçün sefərə hazırlırdı. Müəllif bu məqəldən də hamim sefərə əraflasında – 1920-ci ilin yanvar ayında “Azərbaycan” qəzetindən nəşr edilmişək milli əstiqlalçılmış beynəlxalq aləmdə dünya dövlətləri tərəfindən tanınması haqqında arzu və düşüncələrini ifadə etmişdi.

Cümhuriyyət dövründə M.Şahxtalı gənc adəbi qüvvələrinin yetişməsindən də öz töhfələrinin vermişdi. Belə ki, o, bəzən məqsədli 1920-ci ilin avvallarında “Yaşıl qələmlər” adəbi birliyinin, comisiyyətin fəal üzvlərindən biri olaraq bu sahədə silindən galen olış gamırdı [6, s. 52]. Bundan əlavə, 1919-cu ildə Azərbaycan Demokratik Respublikası dövründə M.Şahxtalının da geniş şəkildə möşəf olduğu əlifba məsələsi parlamentin gündəliyinə quraşılmışdı.

Böyük ədib müstaqil respublikanın məarifinin inkişaf etdiriləsini, Avropadakı kimi ali dənli təhsil müəssisəsinin yaradılmasına çox mühüm bir vəzifə hesab edirdi. Ona görə da universitet qurulmasının layihəsinin hazırlanmasında mütarraqçı ziyalılar-dan biri kimi fədakarlıqla çalışırdı. Onun bu sahədəki fəaliyyətlərini, perspektiv planları, arzu və istəklərini o dövr matbuatunda çap olunmuş məqələləri də aydın şəkildə göstərməkdədir. Alim 1919-1922-ci illər arasında Bakıda yaşamışdır. M.Şahxtalının tərcüməyi-hali üzrəndə tədqiqatçı aparan akademik İsa Həbibibaylı arxiv materialları əsasında müəyyən etmişdir ki, Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti dövründə o, yeni hökumətin məarif, mədəniyyət və matbuat işlərinin formalasdırılmasına kömək göstərmək üçün əməli addimlər atmışdır. Həttə Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti parlamentinin Bakıda darülfünun açılması haqqındaki layihəsinin əsas müəlliflərindən biri da Məhəmməd ağa Şahxtalı idi [7, s. 40].

Bildiyimiz kimi “Azərbaycan xalqının milli iftihamı və sərvəti Bakı Dövlət Universiteti” (H.Əliyev) tarixən bütün ali məktəblərimizin bayraqları olmuşdur və bu misiyanı bəzən də şərəfli daşıyıbmışdır. Bu universitetin yaradılması 23 aylıq ömrü olmuş milli dövlətimizin nüaliyyətidir. Bu elm ocağının meydana çıxmamasında, təşkilində Məhəmməd ağa Şahxtalının da böyük aməyi olmuşdur. Məhəmməd ağa Şahxtalı Avropa mədəniyyətinə yiyələnmiş Qərb dövlətlərində məarifin inkişafında universitetin böyük rol oynadığını və bu məqsədə də yəni yaramış müstaqil dövlətlər universitetin fəaliyyətə başlamasının çox zəruri olduğunu israrla qeyd edirdi: “Darülfünun olmazsa

nə olur? ...Orta məktəblərimizdə dərs verəcək müəllimlərimiz olmaz; naxşolarımızı müalicə edəcək tibbətər məfqud olur. Darülfünunumuz olmasa, ömrünün həpsini elm fununə sərf edəcək mütəssəm professorlar heyəti milliyyətimiz içində nerəden çıxar? Darülfünundan el çəkmək mədəniyyətə rəhəyən rəgərdən olmazdır” [13, s. 222-223]. Məhəmməd ağa Şahxtalı universitet açmağın zarurılığını bir de an əsasında ona görə özü dərəcədən təsdiq etmişdir. Universitet açmaq ham da ona görə lazımdır ki, o, avropalılarla “siz fizik azadlığı (hürriyəti-əfkar) tərəfdarı deyilsiniz” demək üçün bəhano verməsin.

Yuxarıda qeyd edildiyi kimi, cümhuriyyətin ikinci 1919-cu ildən Azərbaycan içti-mai fikrində universitet məsələsi, bu müəssisədə təhsilin hansı dildə olacaq məsələsi mühüm müzakirə obyektindən cərvişilər. Bəzi ziyyətlər milli kadrların olmadığını, münasib şəraitin yetişmədiyini bəhanə gətirərək universitet açılmasına etiraz edirdi. Parlamentdə universitetin vətəndaşlıq təsdiq edilmişək haqqında məsələ qoyulmuşdu. Cümhuriyyətinin yaradıcısı M.Ə.Rəsulzadə universitetin Azərbaycan üçün zərurılığı haqqında parlamentdəki çıxışında deyirdi: “Elmin vətəni yoxdur, rus dilində hər hansı bir elmin tədrisi rus işğalı üçün şərait yaratır. Rus darülfünunlarında təhsil edənlərənən zərər görən olmayıb. Ənənəsi, bəzən darülfünun get-gedə milliləşəcək. Heç bir millat tarixin ilə addımda milli bir darülfünune salih olmamışdır. Əvvəlcə özgərlərən istifadə edərək, sonra get-gedə qüvvət kəsb etmişdir. Darülfünun hər dildə olsa da olsun, aqib oxumalyıq. Çünkü bu müəssisə ilə bizi bir türən müəssisəsi qururq və öz genclərimizi onun vəsitsi ilə ziyanlaşdırır, istidiyimiz milli professorlarımıza tədrisçən salih olacaq” [9].

Böyük məarifçi ziyyətlər arasında meydana çıxan mübahisələr münasibət bildirərək göstərirdi ki, daima olmuş üzrə ali təhsilin əcnəbi dildə kasb olunacağı işimizə alı vermez. Ancaq məvəud şəraitində universitetin ana dilində tədris aparması mümkün deyil, çünki kadr potensialı yox dərəcəsindədir. “Ona görə ictimai və siyasi zərurət biz-onu istəyir ki, rus fəzillərindən istifadə edib rusca tədris edəcək darülfünün açılım” [13, s. 225].

Müəllif şəraitini nəzərə alıb rus dilində açmağa məcbur olduğunu universiteti gələcəkdə mütləq milli kadrlarla təmin etməyin, milliləşdirməyin, onun türk dilində tədris olunmasını təmin etməyin vacibliyini israrla vurgulayırlar.

Baldırı ki, milli dil əgər mührəzə barırsa mülli ideyən mərkəzi məsələsidir... Yuxarıda qeyd etdiyimiz kimi, elə buna görə də 27.VL1918-ci ildə Cümhuriyyət hökuməti Azərbaycan dilini dövlət dilini etdi. Doğma dila dövlət dilini statuslu verilmək istiqamətində çalışımlar xocalıdlırdı, ana dilinə fəaliyyət dairəsi məarif müəssisələrində və ordu hissələrində genişləndirildi. Bütün bu fəaliyyətlər izləyen və onu yüksək qiymətləndirən Məhəmməd ağa Şahxtalı universitetin açılmasını zəruri və təxirəsalnmaz bir vəzifə olduğunu qeyd edirdi. Universitet məməfumunun ilə məməfum ilə sıx bağlı olduğunu göstərən mülli türk dilinin ənsiyyət üçün çox əlverişli olmasından, dünya alimlərinin bu dilin istifadə üçün on münasib ənsiyyət vasitəsi olduğunu bildirməsindən, onun grammatik qanun-qaydalarının müntəzəm olmasına bəhs edir. Alimin fikrincə, müstaqillik olda edən xalqın, suveren dövlətin əsas atributlarından biri dövlət dilli məsləsədir, dövlət qurumları dövlət dilinin inkişafına şərait yaratır, onun kütləviliyini təmin etməlidir. Dövlət idarəolcu, onun fikrincə, kərgüzarlıq işlərinin əcnəbi dildə deyil, doğma dilda aparmalıdır. Bu ifadələrə alım çox güman ki, o dövrə dövlət idarələrində rus dilinin hələ da əsas ənsiyyət vasitəsi olduğunu işarə edir və xəbərdarlıq etməkdən çəkinmirdi: “Fünündə olsun, idarəde, siyasetə olsun, noradə olursa-olsun, kəndi işlərini öz dilində əmələ gətirəmmiyyət bir millət saqtı xırda bir millət olub həqiqi istiqlaldan fəal

saqat və həqiqi istiqlal naqabil bir millətdir. Qonşu, mən bu sözümü deyəmmirəm, bir az vəqt üçün dilini mana ver, danışım, deyən adam nə qədər zəlil və həqarataşan işə, mən öz qorarmadırıñ öz dilində yazamırıñ, qonşu, dilini mənə ver, sözüm tez vətəndaşlarımıñ anladım, deyən bir nazir wə ya ziyalı ondan ziyyada şayani-təhqirdür” [13, s. 225].

Müəllif göstərir ki, bu işdə ziyanlıların, elm adamlarının üzərinə böyük vazifə düşür. Millatın hər bir fərdi fikir və duygularını ana dilində izhar etməyi bacarmalıdır. Müəllin də öz fikrini tələbələrinə anı dilində bəyan etməyi borcludur: “O adam isə ki, mən filan fonda mütxəssisim adasında bulunur və türkdür, türkəcə qonşur, amma öz elmini öz dilində tədrisində izhari-ci edir, onun alım olduğuna inannımayınız. Yolunu bulub bir diploma alub alıman diye xəlqə aldadıyır” [13, s. 225].

Bələliklə, Azərbaycan parlamentinin gündəliyində də mühüm yer tutan universitet məsələsinin 1919-cu il avqustun 21-də müzakirəsi başladı. Parlament müzakirələri sentyabr 29-da başa çatdı. Parlament yetmiş iki maddədən ibarət universitet nizamnaməsinə qəbul etdi. 1919-cu il sentyabrın 1-də Bakı Universiteti haqqında qanun, sentyabrın 29-da isə nizannaməsi təsdiq olundu, 10 noyabr tarixində universitetin ilk elmi şurası keçirildi, burada universitetin professor-müəllim heyəti təsdiq olundu. 44 müslimləndən ibarət olan bu heyətdə 9 azərbaycanlının adına rast gəlir. Bu siyahıda dosentə vəziyi kimi M.Şahuxtəlinin da adı qeyd olunmuşdur [2, s. 37].

Onu da qeyd edik ki, qocaman alm özü də bu universitetin demək olar ki, ilk azərbaycanlı professoru olmuş və orada milliləşdirme işinin hayata keçirilməsinə, azərbaycanlı kadrların işə cəlb olunmasına və qüvvəsi ilə çalışmışdır. Doğrudur, onun milli mübarizəsi Rusiyadan gəlmış universitedə rəhbərliyinin müqaviməti ilə qarşılaşmışdır. Lakin Məhəmməd ağa Şahuxtəli öz milli mübarizəsindən geri çıxılmamışdır. Məsələn, arxiv sonadılardan bəlli olur ki, universitedə arsb-fərs dillərini tədris edən Məhəmməd ağa Şahuxtəli fakültə surəsinən iclasında Şərqi dilləri üzrə türk dilindən dərs deməyə yeni azərbaycanlı müəllimlər davat etməyi təklif edir [5, s. 30]. Amma rəhbərlik onun təklifinə heç bir reaksiya vermər. Diger bir iclasda alım fakültətdəki müsləmlərinən tərəfindən təqnid edərək göstərirdi ki, fakültə müsəlmlənləri təhsil qərarı edir [5, s. 31]. Böyük demokrat məarifçinən azad fikirlərinə görə universitetin sovinist mövqədə dayanan rəhbərləri onu sevmir, hər vəsiṭə ilə şəntaj etməyə cəhd edirdi. Bunlara baxmayaq, M.Şahuxtəli “İttihad” qəzetində çap olunmuş bir məqaləsində [14] rektor V. İ. Razumovskinin ruslaşdırma siyasetini, professor-xidmətçi heyətin ruslardan təskil olunmasını, kadrlar hazırlığı işinin elmi daracası, pəşəkarlıq saviyəsi olmayan müəllimlərə təpsirilmişini, Azərbaycan dildi döslərinin cədvələ salınmamasını, tədris planına daxil etilməsini kəskin şəkildə təqnid etmişdi.

O dövrün digar sonadırı da göstərir ki, Sovet hakimiyyəti qurulduğundan sonra Azərbaycanda rəsmi dairələrdə milli dilin mövqeyi xeyli zəifləmişdi. N. Nərimanov qeyd edirdi ki, Bakı sovetində bir Bakı kəndlisi galib türkəcə dərdini söylemək istəsə, ona heç kim öz dilində cavab vermayacaq. Massalya hüquqi cəhdəndə yanaşdırda türk dili Azərbaycanda dövlət dili elan edilmişdir. Bu dil bütün hüquq və imtiyazlarından istifadə etmişdir. Onun bu hüququnu heç kim alından ala bilməz və buna çərati çatmaz. Azərbaycan öz doğma dilindən intima etməz wə heç kim bu dilin əhəmiyyətini gözən salı, azaldıa bilməz [3, s. 261].

Bildiyimiz kimi, o dövrde türkçülük hərəkatı dildə geniş əks-səda vermişdi. Bu dövrde Anadolu və Qafqaz üçün İstanbul türkçəsinə əsaslanan vahid ədəbi dildən istifadə olunmaqdı idı və Məhəmməd ağa Şahuxtəlinin o dövrde qələmə alınmış məqalələri

də bu tendensiyani açıq şəkildə eks etdirməkdədir. Görkəmləi maarif xadimi universitet-dəki dərsləri zamanı türk ədəbiyyatı və dilini alovlu şəkildə többig edirdi. Bu barədə bir məqalədən müəllif belə yazmışdı: “Men türk lisani tədrisindən Əhməd Rəsimin kitablarını şərh və izahla oxutdurdurğundan sonra Hüseyin Cavidin və Abdulla Şaiqin “Ədəbiyyat dörsleri” kitabını da eyni minvalla tədris edirəm” [12]. Amma bütün bu faaliyyətlərinə baxmayaq, M.Şahuxtətinin 1922-ci ilin avvallarında universitetin ilk azərbaycanlı professoru kimi fərdi təqaüdə göndərildi.

Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti dövründə Məhəmməd ağa Şahuxtəli olıfba islahatı ilə de geniş şəkildə müşəq olmuşdur. Doğrudur, M.Şahuxtəli yaradıcılığının ilk dövrlərində ərəb əlifbasının islah edilməsinə törfəndən olmuşdur. Amma “Şəraq-Rus” qəzətinə sonrakı dörd yaradıcılığında, o, artıq latin əlifbasına keçməyin tərəfdarı kimi çıxış etmişdir. Bu məsələyə 1914-cü ildə Peterburqda çıxan “Mir islam” jurnalında çap olunan bir məqalədə da işarə edilmişdir: “Bize, canab Şahuxtəkinsin 5 əlifba layihəsi mövcuddur. Bir çap olunmuş broşürə o, hər hərfin 4 müxtəlif işarəsinin vərməsidir. Bu onun “səsli əlifbası”ndan ibarətdir... Lakin canab Şahuxtənsi bu əlifba layihələrinə müvəqqəti münasibət bəşərmişdir. O, Şəraq latin əlifbasına böyük ümidi bəşərmişdir” [7, s. 49]. Bundan oləvə, o dövrün görkəmli əlimlərindən olan Farhad Azəzadə Şərqli da öz əsərlərində böyük məarifçinin əlifba fəaliyyəti haqqında geniç məlumat vərmmişdir. O, “Nə üçün ərəb hərfləri türk dilinə yaramır” adlı qiyaməti əsərində yaxınının tarixindən, əlifbanın yaranmasından, mədəniyyətin inkişafındakı rolundan, ərəb əlifbasının türklər tarafından qəbul olunmasından, bu yaxın türk dillərinin fonetik sistemindən, səs qurulşunu dolğun şəkildə eks etdirə bilinməsindən, bu istiqamətdə meydana çıxan əlifba hərəkatından, onun nümayändərləndən straflı və yoxsus elmi sıvayıyyət həbs etmişdir. O, əlifba hərəkatının tarixində “Məhəmməd ağa dövrünü” xüsuslu olaraq qeyd edir və “bu dövrün ar böyük heykəli Məhəmməd ağa canablarındır” deyə bəyan edir [1, s. 161]. O, “səvti şərq əlifbası” və “Məhəmməd ağa xətti” layihələrinin əsər əlifbasının islahı sahəsində mühüm xidməti olduğunu qeyd etdiğindən sonra, “lakin Qafqaz və Krim qəzətləri Məhəmməd ağının tətbiqindən başlılıq təqdimərəq yağıdıraraq imkan vermadılar ki, məslək sahibi məsləkini axırkı mənzili kibər yerdə bilsin” deyə göstərirdi. Daha sonra müəllif əsərin başqa bir yerində qeyd edir ki, Cümhuriyyət dövründə hökumət özü 1919-cu ildə bu işə müxtəlif edib maarif nazarıyü yanında komissiya tərtib etmişdi. Bir neçə şəxsin tərtib etdiyi layihə müzakirəyə qoyulmuşdu. Komissiya üzvləri: Qaplanov, Həmid bay Şahuxtəinski, Şahsuvarov, Sultan Məcid Qənizadə, Rəşid bay Əfəndizadə, Mahmud Mahmudbəyov, doktor Qarabəyov, Axund Yusif Talibzadə, İsa bay Azərbaylı. 17.VI.1919-cu il tarixli iclasda Axund Yusif Talibzadə təklif edir ki, latin hərufatını təcrübədən keçirmək üçün bir ilin müddətində qəbul edilsin. Buna cavab olaraq Qənizadə əcnəbləri etiraz edir ki, bir illik təbdilatın mənası ola bilməz. Əvvəlcə əlifba yaradılmışdır, sonra məktəb, sonra da təlinc üsulu. Bunu deyib Qənizadə əcnəbləri əlifbamızın qüsürülərindən bir çoxunu zırz edir. Sair natiqlər da məsələyə müdaxilə edir. Bir çox danışçıdan sonra “hərufatın reformasiyası zamanı galib çatmışdır?” sualına hamı: “Çatmışdır”, – deyir. Bundan sonra taqdim olunmuş layihələrə baxılır. Ortalıqda üç layihə var: I. Abdullah bay Əfəndizadənin layihəsi, II. M.Şahuxtəinskinin layihəsi, III. Tağızadə və Seyidovun layihəsi. Layihəyə təxşis verilir: “Son türk əlifbası” adı ilə çap edilməsinə izin verilir. Sonra layihənin təsdiq edilib təmum Azərbaycanda qəbul edilməsi üçün təzini verilir. Sonra layihənin təsdiq edilib təmum Azərbaycanda qəbul edilməsi üçün təməntəqəti ilə məsələni parlamentə təqdim etmişlər ki, hələ parlamentdə bu məsəlin müzakirəsinə növbə çatınca, 28 aprelə döndəriş (çəvriliş – Ə.Quliyev) olur. Məsəlin yarımqiqliq qalib səkətəyə ugrayır [1, s. 170].

Onu da qeyd etmək lazımdır ki, hələ Cümhuriyyət dövründə əlifba məsələsində ziyanlılar iki cəbhəyə ayrılmışdır. Birinci cəbhə ərəb əlifbasını islah etmek yolu ilə işlədilməsinin tərəfdarlarından teşkil olunmuşdur. Məsələn, A.Əfəndiyev "Azərbaycan" qəzetində ərəb yazısı üzərində islahat apartaq yolu ilə düzəltdiyi yeni əlifba layihəsindən bəhs edilən silsilə maqazla çap etdirilmişdir [8].

T.Şahbazi, C.Məmmədquluzadə, Ü.Hacıbəyli, F.Ağazadə Şərqli, eləcə də M.Şah-taxtli, Rza Ayazlı bir cəbhəde birləşmişdirler və bunları latınçılar adlandırdırlar. Məsələn, Rza Ayazlı "K voprosu o reforime türkского алфавита" adlı məqaləsində latin əlifbasına keçməyin en doğru yolu olacağının bunun Avropa ilə müdafiə yaxınlaşma istiqamətində müümən əhəmiyyətli malik olacağını göstərirdi [4].

Onu da qeyd edək ki, Sovet hakimiyətinin qurulması ilə latınçıların sırası daha da genişlənməyə, tərəfdarların sayı artırmağa başlıdır.

Bəslılıkla, Milli hökumət dövründə xalqın və dövlətin etimadını qazanmış böyük maarifçimiz sovet dövründə milli marşaların açıq təsvarı olduğunu, milli mövqeyini diyarımdıyna görə bolşevik rəhbərliyi ona rəqib göstərmədi, hətta ona təyin olunmuş fərdi təqədümün ədnənilməsini də 1925-ci ilin sonlarında dayandırdı. Arxivdən əldə etdiyimiz bir sonnadh böyük idib hökumətin ona göstərdiyi ögey münasibətdən ciddi şəkilində narazılığını ifadə etmiş və universitet rəhbərliyinə şikayət etmişdir.

Sovet dövlətinin hakimiyət nümayəndələrinin müsavatçı kimi M.Şahtaxtliya ögey münasibət böyüklü mütəfakkirin ədəbi-publisistik ırsının öyrənilməsinə də öz manfi tarisini göstərmişdir. Sovet adəb-iqtisadiyinə, jurnalistikası tarixində uzun müddət M.Şahtaxtli ırsı öz layıqli qiyamını almamışdır. Ancaq müstəqillilik illərində böyük mütəfakkirin ırsının odənlilik məvqədən öyrənilməsinə münasib şərait və mümbət zəmin yarandı. Bu baxımdan Naxçıvan Ali Məclis Sədrinin 2006-ci il 27 fevral tarixli sərəncamda böyük mədəni-ictimai əhəmiyyətli malik olmuşdur [15]. Bu sərəncamda çox doğru olaraq göstərildiyi kimi Məmməd ağa Şahtaxtli mədəniyyətçilərin yaxınlaşması, Qərb maarifçiliyinin an yaxşı əsnənlərinin Azərbaycana getirilməsinə çalışmış, xalqımızın maariflənməsi və təsərisi yolunda səylərinə əsirgəməmişdir. Onun baş redaktoru olğu "Şərqi-Rus" qəzeti məşhur "Molla Nəsrəddin" jurnalının meydana çıxmamasında müümər rol oynamışdır. Həmin sərəncamdan sonra böyük mütəfakkirin publisistik əsərlərinin bir qismi nəşr edildi, onun elmi-ədəbi ırsı dərinən öyrənilib ictimaiyyətə çatdırıldı [13; 10].

Ülən öndər Heydər Əliyev göstərmişdir ki, Naxçıvan görkəmlü şəxsiyyətlər yetirmiş bir torpaqdır. Naxçıvan torpağının yetişdirildiyi belə şəxsiyyətlərdən biri olan görkəmlü mütəfakkir M.Şahtaxtlinin elmi-publisistik ırsının öyrənilməsi müstəqiliyimizin verdiyi imkanlar səviyyəsində bu gün də layıqli şəkilde davam etdirilir.

ƏDƏBİYYAT

1. Ağazadə F. Nə üçün ərəb hərfləri türk dilinə yaramır. Bakı, 1922, 236 s.
2. Ağazadə F. Yoldaş Məmməd ağa Şahtaxtlinin sohvleri // Yeni yol, 1923, 23 may, № 16.
3. Alikimzadə A. İstoriya ALGU. Bakı, 1989, 660 s.
4. Aязли Р. К вопросу о реформе тюркского алфавита. Газ. «Знамя труда», 1919, 11 июня.
5. Babayev A. Dilçiliyimizin məbədi. Bakı, 2002, 290 s.
6. Bayramoğlu A. Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti dövründə ədəbiyyat. Bakı: Elm, 2003, 380 s.

7. Həbibbəyli İ. Məhəmməd ağa Şahtaxtli: tale yolları və xidmətləri / Məhəmməd ağa Şahtaxtli: təleyi və sənəti. Bakı: Nurlan, 2008, s. 3-49.
8. Əfəndiyev A.B. K reforme türkского алфавита // Azərbaycan, 1919, № 32, 12 fevral.
9. Əsgərov A. Cümhuriyyətin yadigarı: Bakı Dövlət Universiteti. Xalq qəzeti, 2014, 17 dekabr.
10. Quliyev Ə. Samirə Həsənova. Məhəmməd ağa Şahtaxtli: görkəmlü dilçi və naşir. Naxçıvan: Əsəmi, 2017, 190 s.
11. Narimanov N. İzbrannye trudy. T. II, Bakı, 1990, 780 s.
12. Şahtaxtli M. Bir izah // Azərbaycan, 1920, 20 mart.
13. Şahtaxtli M. Seçilmiş əsərləri / Tərtib edən akad. İ.Həbibbəyli. Bakı: Çəlioğlu, 2006, 490 s.
14. Şahtaxtli M. Darlüfunun nə halətdə // İttihad, 1920, 11 mart.
15. www.alimeclis.az/serencam.

Абульфаз Гулиев

МУХАММЕД АГА ШАХТАХТЛЫ И АЗЕРБАЙДЖАНСКАЯ ДЕМОКРАТИЧЕСКАЯ РЕСПУБЛИКА

Народная республика занимает важное место в истории государственности Азербайджана. Одним из тех, кто приветствовал создание нашего первого независимого государства, был великий просветитель, интеллектуал, издатель и писатель Мухаммад Ага Шахтахты. Известный писатель написал и опубликовал статьи в прессе, восхваляя республику и защищал ее. В то же время он провел большую работу по организации Бакинского государственного университета и это была одна из крупнейших служб республики, а также первого азербайджанского профессора этого учебного заведения. Шахтахты подготовил и представил парламенту проект латинского графического алфавита во времена республики. В статье рассматриваются все эти вопросы.

Ключевые слова: М.Шахтахты, Азербайджанская Народная Республика, Бакинский государственный университет, образование, язык, алфавит.

Abulfaz Gulyev

MOHAMMAD AGHA SHAHTAKHTLI AND AZERBAIJAN DEMOCRATIC REPUBLIC

Azerbaijan Democratic Republic takes a significant place in the history of our people's independence. One of those who welcomed the establishment of our first independent state was Mohammad Agha Shahataktli, a great educator, intellectual, publisher and writer. The prominent literary writer has written and published articles in the press, praising the republic and defending it. At the same time, he spent a great deal of work on organizing the Baku State University, one of the republic's largest services, and as the first Azerbaijani professor of this educational institution. During the republic, Shahataktli prepared and presented to the parliament a Latin graphic alphabet project. The paper deals with all these issues.

Keywords: M.Shahataktli, Azerbaijan People's Republic, Baku State University, education, language, alphabet.